

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főtér 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyilttérben minden garmond sor 80 fill.

ZEMPLEN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

dr. Molnár János
felelős szerkesztő.

dr. Perényi József
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona, félévre 6 kor,
negyedévre 3 kor.
— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill., Petit betűnél nagyobb, avagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
termérték szerint egy négyszög centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek ár
kedvezmény.

A szövetségi közgyűlésről.

Perbenyik, 1904. okt. 4.

A magyarországi szövetsége-
tek fejlődésének történetében Per-
benyik fontos szerepet játszik.
Az eszme egyik főhadiszállása,
hol hazánk északkeleti várme-
gyéinek szövetségei évek óta szá-
molnak be egy-egy esztendei ha-
ladásokról. Alkalmunk volt ez
idén is meggyőződni arról, hogy
a gondosan ápolt csemete törz-
sében megizmosodva, koronájá-
ban megterebélyesedve, sőt ágain
a dus gyümölcsöt ígérő virágok-
kal ékesítve érte meg az évfor-
dulót. Több is történt vele. Az
idegen, fejlettebb kulturájú, köz-
gazdaságilag előhaladottabb nem-
zetek szakemberei vizsgálták meg
egyetemben az országos szövet-
kezetekkel és dicséretére legyen
mondva az eszme buzgó harco-
sainak — a magyar szövetségi
ügy fényesen kiállotta a próbát,
nyugtat nemzeteinek szakértői el-
ösmeréssel adóztak annak sike-
res propagálásáért.

Nagy, nehéz munka volt az
uttörés, amelyről fogalmat sze-
reztünk gr. Mailáth Józsefnek,
a nemrég lefolyt budapesti nem-
zetközi szövetségi kongresszus
alkalmából irt munkájából, amely
az idegen vendégek iránti figye-
lemből német, francia és angol
nyelven is megjelent. A közöny
és az indolentia hinárja, a félre-
értés és gyakran rossz akarat
mesterséges akadályai lépten-
nyomon hátráltatták előhaladásá-
ban. Hiányzott a fogékonyság a

nép széles rétegeiben, amely ren-
des vellejárója a közgazdasági ös-
meretekben való hátramaradott-
ságának. A lépésről-lépésre való
térhódítás sok türelmet, szívós
kitartást, az akaraterő férfias
megfeszítést, a gáncs és a guny
ellen való vértzettséget kívánt.
Szerencsére az eszmének hozzá-
mélto bajnokai akadtak, akiké
az érdem, hogy manapság a ma-
gyar szövetségek már ténye-
zőkként szerepelhetnek nemze-
tünk közgazdasági és társadalmi
organizmusában.

A szövetségi ügy ily ered-
ményes kifejlesztése biztató pél-
dája a társadalmi tevékenység
roppant fontosságának. Buzdító
példát mutat és távoli látkört
nyit arra nézve, hogy a hangya-
szorgalom, a céltudatos kitartás
hány égető kérdés sikeres meg-
oldására vezetne, ha olyan önzet-
len bajnokai lennének, mint ami-
nők a szövetségi eszme vezé-
rei. Pedig mennyi tenni valónk
akadna. Es azok közt hány van
olyan, amit igazán hazafiatlanság
halogatnunk. Népünk sok helyütt
a koldusbot és a vándorbot kö-
zött való választásra van utalva.
Néhol — a nyelvhatárokon —
édes nyelvünk rovására tört be
az idegen szó, az ádáz, alattomos
ellenség s mi tehetetlenül nézzük
a rombolást. Sok helyt az erköl-
csi hanyatlás örvénye nyílt meg
az iszákosságban, a dologtalan
tunyaságban és mi a zsandárol-
talmat keressük ahelyett, hogy
emberszeretettel és okossággal
keressük a lassu, de biztos or-

vosságot. Ezer meg ezer munkás-
kézt láthatnánk el dologgal, tehát
a jólét magvait vethetnők el, ha
türelemmel, kitartással fáradoz-
nánk a fogyasztásnak a honi
termelésre való következetes irá-
nyításában. Ime egy része a tenni
valóknak, amelyek a társadalom
végezhet el a legsikeresebben, a
zajtalan, feltűnést nem kereső s
a kötelesség teljesítésének tudata
által jutalmazott munkásságával.
Buzdító példát kell vennünk a
szövetségekből. Hiszen szövet-
keznünk minden emberbaráti, ha-
zafias, közgazdasági, közművelő-
dési cél előmozdítására lehet. Va-
gyunk hozzá elegendő s ha ener-
giánk morzsáit fordítjuk a köz-
érdek előbbre vitelére: diadalmas-
kodhatunk a pusztító kórón. A
külföldi társadalmi tevékenysége
nem egy néprontó áramlatnak
álta sikeresen utját. Tyrolban pél-
dával a nép barátjai, lelkészek, ta-
nitók, földbirtokosok az ősi nép-
viselet hanyatlásában — igen he-
lyesen — az erkölcsök hanyatlá-
sának kezdetét látták s egyesül-
tek a népviselet fentartására. A
helyi viszonyok s a nép jellemé-
hez mért eszközökkel, okos rábe-
széiással, itt ott szelid nyomással
vissza hódították az ősi viselet
s Tyrol népe maradt annak,
aki volt. Norvégiában az iszákos-
ság romboló kórja pusztított a
mult század elején, melynek nyo-
mán inség, romlás fenyegette a
népet. A pálinka hihetetlen meg-
drágítása, amelylyel a kormány
a bajt orvosolni akarta, csak sie-
tette a pusztulást. De a norvég

közszellem a társadalmi eszközök
erőteljes alkalmazásával, papjai-
nak, tanítóinak lelkes közremű-
ködésével egy évtizedig alig tar-
tott aktio után, gyökeresen or-
vosolta a bajt s a norvég em-
ber mintája lett a józan életű,
iparkodó embernek. Érdekes,
hogy a nemzeti büszkeségre való
folytonos hivatkozás is egyik hat-
ható tényezője volt az észretér-
ítésnek. Mit szóljunk a német-
országi mértékletességi egyletek
igazán áldásos működéséről? Ha
terünk engedné s témánk: meg-
lepő tanulságokkal szolgálhatnánk.
Franciaország egyes vidékein a
föld népét okos vezetői tartották
meg jólétben, egészségben azon
módszerek alkalmazásával, ame-
lyek a nép vallásosságának szil-
lárdítását, egyszerű erkölcsöt,
szokásainak ápolását s a szigorú
népiskolázást szolgálták. Példá-
k tudunk arra, hogy züllésnek
indult német községeket egy-egy
lelkes és igazán hivatásának élő
pap mentette meg az anyagi és
erkölcsi romlástól s lakóit pon-
tos, munkás, derék emberekké
varázsolta át.

Bocsánat a hosszúság kiterésért,
de mi a szövetségi eszme ed-
digi sikerében annak szinte határ-
talan kiszélesíthetőségét óhajtánók.
S mert a derék kezdet rést tört
egyrészt a társadalmi tényezők
közönyén, másrészt fogékonnyá
tette a népet boldogulásának
módszere felismerésében: hazafias
és emberbaráti kötelesség a fél
uton meg nem állani, hanem meg-
ragadni minden eszközt a szö-

A ZEMPLÉN TÁRCÁJA.

Késői szüret.

A „Zemplén” számára írta: Anjáné.
Tárca négy levélben.

Okt. 27.

Kedves cimbor! Kérdelek mikép
töltöm legénységem? Hát csak ugy,
szürke egyformaságban. Hiszen tudod
nincs annak fénye, melege, ha csak
el nem téved hozzám egy melegítő
napsugár, — a Szépkuty Margit még
mindig özvegyi hire.

Gúnyosan mosolyogsz-e, avagy
idegesen rágod bajuszdod e dőre ál-
momon, én mégis álmodom. Vénülő
szívvel, deresedő fejvel.

Meddő ábránd, hiu képzelődés,
bohó vágy, de nem tudod-e, hogy az
öregség szerelme bohóbb a diákénál.

Különbben még onnan ered, ott
dobogott már szívemben a pataki kol-
légiumban a kurta szoknyás Margitka
iránt. Mikor ölembre kapva, ő duzzadt
ajkacskaít enyémre szorítá cuppogva,
amit én viszonoztam akkor — nem
a bácsi — csókja volt.

De hová szálltak gondolataim,
képeletem? Mostan újra, mint
minden késő ősszel a Hegyaljára
hivnak szüretre, hol a szőlő nedve,

tüze bennünk újra felpezsdíti vérün-
ket, felvillanyozza a fővárosban el-
szibbadt, az élettől petyhüdt, álmos
tagjainkat. Hol vig cimborák közt
újra ifjodunk. Hegyaljai jó bor, jó
cigány, jó asszony mellett visszajön
a régi kedvünk, régi eszárásunk és
vele régi szerelmünk!

Ott légy te is nélkülözhetetlen
jó barátom! Aztán civilben jöjj, mert
avval az ördögös egyenruhával el-
hódítod tőlem az asszonyok legsze-
bikét.

Viszontlátásra a hegyen!

Gézád.

Okt. 29.

Ilmám! Szüretre készülve, te
vagy az első, kit nem bírok nélkülö-
lözni. Jó atyám megint összehívta a
megye színe-javát s fentről szokott
gavallérjait, vagyis inkább Margitod
gavallérjait. Hídegen hagy valamennyi
az „öregem” kívül, kivel fentar-
tani a baráti viszonyt, a közömbös
modort, a nyugodt temperamentumot,
az örökké csendes, testvéri mosoly-
gást nem bírnám, ha Ilmámot nem
érezném oldalomon.

Most még gyengébb vagyok,
mióta atyám örökös faggatással s az
ezredes házassági ajánlatával a két-
ségbeesésbe kerget.

Kijelentem, hogy nem megyek
férjhez. Elég volt egyszer engedelm-
es gyerek módjára férjhez menni
szerelem nélkül. Elég megcszenved-
tünk érte mindnyájan. Hagyjon öz-
vegységemben meghalni, ha élni nem
engedett szerelmemben.

Most ráállna oda adni ahhoz a
„vénebb”-hez, kitől akkor tiltott, de
most Margitod is vén akaratos! Meg-
állja büszkén szerelem s öröm nél-
kül, mély gyászban. Szegény, öreg
atyám! Szeretne boldognak látni mi-
előtt pihenni tér, de aligha szer-
hetjük meg neki ez utolsó örömét.

Nem tudom sejtje-e, hogy még ég
szívemben az általam „örökláng”-nak
elnevezett Géza iránti érzelmem, de
a neki szóló meghívót — a többiek-
től elütőleg — „okvetlenül elvár-
lak”-kal toldá meg. Megütődtem rajta
és melegség ütött fejemhez. Elég a
gondolat, a tudat, hogy jön s oda
nyugalmam! Csak megnyugodnék,
hogy mire az urak a hegyre érnek,
derüs, mosolygós, előzékeny, magyar
asszonyt találjanak, ki háziasszonyi
tisztábe bujtatja titkos szerelmét, bú-
bánatát. Ki a lemondás fájdalomával
baráti kézesökért, baráti cirogatást ad.

Mindezek mellett is örül úgy nek-
ed, mint Gézának.

Margitod.

Nov. 5.

Öreg cimbor! Fájdalommal tölt
el — ha ugyan fér még örömtől uj-
jongó szívembe egyébb — eudar be-
tegség. Ebadta baja! Mikor én leg-
boldogabb óráim életem, te az agyad
nyomod? Es nekem azt tűrnöm kell?
Mikor egyetlen vágyam, sürgős lelki
szükségem baráti kebledre borulni és
ott sirni. Nem, kacagni, ujjongni, bo-
londozni, diákoskodni, szilajkodni s mit
tudom én, mit szeretnék örömben.

Hát ez a baráti hűség? Hát nem
tudod kötelességed? Mikor én vigan,
te szomorun? Igaz, te semmiről nem
tudsz. Magam sem, Isten ucsse! Va-
lami esoda történt velem, mi majd
hogy elveszi eszemet. Ami kifogást
egészen komoly, becsületes valómból.
Bolond vagyok, mint egy diák és
gazember, amiért hozzád nem sietek.
De nem tudok. Nem, nem! Ne is
csudálkozz. Margit, a szép Szépkuty
Margit menyasszonyom! No, mit
bámulsz ott bambán? En még job-
ban, ha tükröm elé állok, ha szép-
séges Margitom nézem. El sem hi-
szem. Azt hiszem a balondját járom,
vagy boszorkányok babolnázta meg
ifjusággal, szerelemmel.

De ha Margitom nézem (imád-
kozom e szót) karjait nyakamon, aj-
kait ajkamon érzem, akkor tudom,

vetkezés minden irányu kifejlesztésére.

A közgyűlést gr. Mailáth József elnök f. hó 4-én d. e. 1/12 órakor nyitotta meg.

Lelkes óvációkkal fogadott megnyitó beszédjében utalt az imént lefolyt nemzetközi szövetkezeti kongresszus eredményéből merithető tanulságokra, amelyek a nyugati államok magas színvonalon álló szövetkezeti intézményeinek mintául vétele mellett szűrődtek le. Beható részletességgel ösmertette az államsegély alkalmazása, vagy mellőzése körül fölmerült s az idegen nemzetek szakemberei által is ellentétesen tárgyalt kérdéseket s felfogása oda konkludál, hogy a szövetkezetek állami segítyezése csak azok lábra állásáig kívánatos. A fogyasztási szövetkezetek körül ugy a külföldön, mint idehaza észlelt tapasztalatok s a kifejlődésüket akadályozó körülmények beható ösmertése után lendületes szavakkal buzdította a tagokat az eszme végleges diadalra juttatása érdekében szükséges kintartásra — s a gyűlést megnyitotta.

Blasek Jenő szövetkezeti titkár évi jelentése az intézmény ösmertes izmosodásáról tanuskodott. Nem mint ha sok új szövetkezet alapított volna, hanem a meglévők fejlődtek, szilárdultak meg, jelöl a céltudatos, helyes irányu vezetésnek és annak, hogy ahol szövetkezet keletkezett, ott a kellő előfeltételek meg voltak s a nép kitart a helyes vállalkozás mellett.

Amíg például 1899-ben — a szövetség keletkezési évében — 48 működő szövetkezet volt 5801 taggal, 1173 darab 443,022 korona értékű üzletrészszel, addig 1903-ik évben 74 szövetkezet működött 16,492 taggal, 29,471 üzletrészszel, amelynek értéke 1.456,274 koronára rug. A fejlődés jelenségeivel szemben hanyatlás csak elvétve s olyan két helyen mutatkozott, ahol az idő előtti alapítás az elhamarkodó vérmes reménykedés hozta létre.

A tetszéssel és közmegegyezéssel fogadott titkári jelentés után Szabó Aladár apagyai lelkész felolvastat, Bodnár Gáspár szathmári lelkész pedig szabad előadást tartott a szövetkezeti eszme köréből. Szabó Aladár az általa észlelt tapasztalatokkal számolt be, amivel gyakorlati fontosságát domborította ki a szövetkezetnek. A szőlőtelepítésnek, háztelek vásárlásnak, házépítésnek adott impulzust a szövetkezet leginkább olyan szegénysorsu embereknél, akik szövetkezet nélkül sohasem gondolhattak volna valamihez juthatni. Bodnár Gáspár a szövetkezeti eszme társadalom regeneráló hatását fejtegette

hogy ezután — ne irigykedj — a legdrágább a feleség lesz, nem a barát. És szüret fia, ha bor nincs is!

Siess felépülni s ide jönni — már akár egyenruhában — mert eltalálnád kéni lakodalmam, mint a szüretet elmulasztád. Hü baráti érzéssel ölel kicsérélt

Gézád.

Nov. 5.

Ilmám! Szándékosan maradtál el szüretünkről? Sejté baráti szived, hogy Margitod gyenge lesz s gyengeségnek fogja köszönhetni boldogságát? Ha azt sejtéd, ugy azt is kell tudnod, hogy boldog vagyok. Boldog, amilyenek emberi teremtést nem képzelék. Soha, soha, még leány álmaimban sem!

Öszülni kezdő fejemmel, fiatal, szerelmes szívemmel! El kell jönnöd megosztani örömöm, boldogságom, mert nem fér, nem egymagamba! Hogy is jött? Mesélném, de nem emlékszem csak arra, hogy barátom — völegényem lett.

Ócáni távolság s hajszálnyi hézag néha, hogy az ajkak összeforranak. Egy a panasz csak. Mátkám szerelmes, mint egy diák. Ott hagyna

lelkes, magvas előadásban. amit a közgyűlés zajos tetszéssel fogadott. Mindkét előadást érdemük szerint ki nyomtatni s a szövetkezet tagjai közt szétoztani határozta a közgyűlés.

A zöld asztal a fehér asztal váltotta fel, amelynél a közgyűlésre egybesereglett szövetkezeti tagok az elnök szívesen látott vendégei voltak.

A vidám hangulat közben elmondott számos tartalmas pohárköszöntő mindannyi lelkes enunciaciója volt a szövetkezeti eszméhez való ragaszkodásnak. Iványi Károly gr. Károlyi Sándort az eszme lelkes és fíradhatatlan vezérét, gr. Mailáth József az intézmény hű munkását, Kazy József es. és kir. kamarást és dr. Szabó Sándor gr. Mailáth Józsefet, Bodnár Gáspár gr. Mailáth Józsefnét, mint a „Bodrogközi jótékony nőegylet” létesítőt s fíradhatatlan buzgalmu elnöknőjét éltette. A kedélyes lakomának a három órai vonat érkezése vetett véget.

Jelen voltak: Gr. Mailáth József Perbenyik, Benesik István Kir. Helmezz, Kazy József min. tanácsos Bpest, Péchy Adám Szaecsur, Petheő József Mándok, Répászky István Mándok, László Gyula Nagybaká, Guthy József T. Pálca, Iványi B. Károly Lasztócz, Damjanovits Agoston B. Szerdahely, Schuster György Királyhelmezz, Matyeczko György Velejte, Boócz Ferenc Viss, Andrassy Kálmán Buj, Korocz József Bercezel, dr. Szesztay Zoltán Nyiregyháza, Petrik Ede Velejte, Erdélyi Antal Buj, Bodnár Gáspár Szatmár, Bóta Kálmán T. Eszlár, Traphy Béla Agárd, dr. Kiss Ferenc Kemeese, Mády József Nagy-Rozvágy, Rieszdorfer József Spatak, Ölbey János N.-Rozvágy, Allender Frigyes Lelesz, Holub Gyula Nagy-Kázmér, Tóth Sándor K.-Helmezz, dr. Farkas Róbert K.-Helmezz, Bánász János N.-Kövesd, Suhajda Béla Tiszabód, dr. Szabó Sándor Spatak, Schusztar Ferenc Saujhely, Diószeghy János Órhegy, Berzeviczy Béla Ujhely, Szabó Aladár Apagy, Tomesányi Gyula Perbenyik, Kerekes Szilárd Tarczal, Hóth Zoltán, babocsay Nagy Adolf Legyesbénye, dr. Lázay László Spatak, Nánassy Andor Ujfehértó, Desseffy Aurél Nyirábrány, Dunky Kálmán Miskolcz, Morga András, Mikó István Pátróha, Szikszay Mihály Apagy, dr. Kossuth János Ujhely, Klein Mór N.-Kövesd, Bartha József Viss, Marya Endre Perbenyik, Kmehy Béla B.-Keresztur, Ugray László Karád, Orosz András Szalóka, Blasek Jenő.

— okt. 6.

Az inség s az az ellen tett óvintézkedések Zemplénum megyében. A folyó évi, huzamos ideig tartó nagymérvű szárazság következtében mu-

mindent értem, hivatalt, birtokot, megjéjét, mint legény életét. Szóval meghalna szerelmében, mint „Azra”, ha kéne. De ez nem tetszik ám nekem! Ha akarja, hogy én legyek menyecske, ne legyen ő vénecske!

Bizony nekem ne szavaljon — beteg poétaként — szerelemről, csak szeressen és üljön bele a hivatalba még erősebben, mint eddig, mert én büszke akarok lenni nevemre. Olyan ne legyen, csak egy vármegyénkben!

Biztat, hogy lesz, valamint asszony is csak egy van olyan stb. De mind-e bohóságokat elengeded, miből azonban sohasem akarna kijózanodni

Margitod.

Lizi anyó a Szépkutyék krónikája, dajkája örömkönyeit törülgetve mondja ősz gazdájának: „No ezt jól csinálta méltóságod! Ideje is volt már. Megboldogult asszonyunk elhunytá óta sem tett ily okosat. „Ugy, anyó? Már most öreg, mi pihenni térünk, ők szüretelnek.” „Igenis könyörgöm, szedik is szaporán, amint látom egymás ajkairól a mézet. Az ám az édes szüret, ha „késői szüret” is!

tatkozó hiányos termés folytán, a szegénysorsu néposztálynak táplálására szolgáló és az életfentartásához elkerülhetlenül szükséges mindennapi élelmicikkekben, főleg tengeri és burgonyában valószínűleg hiány mutatkozik, minélfogva Zemplénum megyének némely pontján a tél, de még inkább a tavasz folyamán inségre van kilátás. Másrészt pedig, ugyancsak a nagymérvű szárazság következtében beállott takarmányhiány folytán az állatállományunk egy jelentékeny részét is veszély fenyegeti.

E bajok kellő időben fölkellették a kormány figyelmét is, aminek eredménye lett, hogy gr. Hadik Béla főispán mindenekelőtt a központon inségügyi bizottságot alakított, melynek elnöke maga a főispán, alelnökei: Gr. Andrassy Sándor, mint a zemplénum megyei gazdasági egyesület elnöke és az alispán. Tagjai: Vladár Emil, Meczner Béla, Nemthy József, gr. Hoyos Sándor, kozmai Kún Frigyes, dr. Molnár Béla, Hönseh Dezsó, Staut József és Berzeviczy Béla.

A főispán azonkívül felhívta a főszolgabirákat, hogy ha szükséges, minden járásban, sőt a nagyobb községekben is helyi inséges bizottságokat alakítsanak, amelyek véleményét adnának a központi bizottságnak a helyi bajokról.

A polgármestert pedig az iránt hívta fel, hogy tekintettel a Sátoraljaujhely r. t. városban már is mutatkozó nagymérvű drágaságra, tegyen jelentést arról, hogy nem lesz-e Sátoraljaujhelyben is a legszegényebb néposztály körében a tél folyamán inség, és ha igen, körülbelül hány egyén lenne és mily módon segízendő.

A központi inségügyi bizottság f. évi szeptember 28-án tartott ülésében, mely egyszersmind alakuló ülés is volt: constatálta, hogy Zemplénum megyében az eddigi becslés szerint körülbelül 6760 inséges lesz, akiknek elsősorban közmunkával való ellátása iránt a kormányhoz előterjesztéssel éltek, megjelölve járásokonként amaz utakat, ahol az inségesek foglalkoztatandók lesznek.

A gálzicsi, varannói és a szerencsi járásokban nem lesz ily inséges közmunkára szükség.

Felkérte azonfelül a bizottság a m. k. folyammérnöki és az V. ker. kulturmérnöki hivatalt annak bejelentésére, hogy vajjon közhivatali hatáskörük alatt nincs-e valamely partbiztosítási vagy egyéb oly munkát folyamatban, ahol inségesek foglalkoztathatók lennének.

A központi inségügyi bizottság a főispán elnöklete alatt állandó permanenciában marad. Az előadói és jegyzői tisztet: Staut József miniszteri segédtitkár vitte.

VÁRMEGYE ÉS VÁROS

Városi közgyűlés.

— Saját tudósítónktól. —

Sátoraljaujhely, 1904. okt. 5.

A város képviselőtestülete folyó hó 4-én délután rendkívüli közgyűlést tartott Székely Elek polgármester elnöklete alatt. Két fontos tárgy: az árvaszéki ülnöki és rendőrkapitányi állás megüresedésének bejelentése és ebből folyólag ezen állások betöltésére vonatkozó intézkedések megtétele és a Kossuth-szobor és a piac áthelyezése ötvennél több képviselőtestületi tagot hozott össze a városháza tanácsstermébe.

Amily röviden siklott keresztül a gyűlés a két állás sorsa felett, annyira hosszú ideig tanácskozott a Kossuth-szobor és a pénzügyi bizottság összefüggésben lévő két javaslatával, melyet a közgyűlés a polgármes-

ter indítványára egyszerre tárgyalt. A tisztelt városatyák alaposan meg-hányták-vetették ezt a kérdést és csak este 6 órára került a sor arra, hogy a tárgysorozat e két pontja fölött határozatot hozhassanak.

A közgyűlés hangulata egyébként a rendes mederben folyt és „jelene-tek” a nagy diszkuszióban elő nem fordultak.

Lefolyásáról tudósításunk a következő:

Székely Elek polgármester kevéssel 3 óra után nyitotta meg a népes közgyűlést és napirend előtt bejelentette, hogy ifj. Meczner Gyula árvaszéki ülnök és Pilisy Béla rendőrkapitány főszolgabíróvá, illetőleg szolgabíróvá megválasztván, a városnál viselt állásukról lemondottak. Miután bucsuzó levelüket felolvasták, a lemondás tudomásul vétele után bejelentette még a polgármester, hogy egy indítványt adott be a város közig. bizottságához, mely szerint ezentul minden állást bizonyos kvalifikációhoz kíván kötni. A megüresedett állások betöltésére nézve Buza Barna dr. indítványára elhatározta a közgyűlés, hogy az árvaszéki ülnöki állás betöltésére nézve a közgyűlés már most intézkedjék és utasítsák a polgármester, hogy a pályázat kiírása végett a vármegye alispánját kérje föl. Az árvaszéki ülnöki állással egy időben megüresedett rendőrkapitányi állás betöltését nem találták oly sürgősnek, azt a jövő időkre bízták, t. i. akkorára, mikor a közigazgatási bizottság a kvalifikacionális indítvány fölött véleményt mond.

Ezután dr. Hornyay Béla képv. test. tag felszólalására a közgyűlés a tűzkárosultak fölségélyezésére 100 koronát szavazott meg.

Következett a napirend első tárgya, melyet a tárgysorozat második pontjával együtt tárgyaltak.

Meczner Gyula képv. test. tag hosszabb és hazafias érülettel áthattott beszéde, továbbá Hornyay Béla dr., Szöllösy Arthur, Buza Barna dr., Kincsesy Péter, Schön Vilmos dr., Schön Sándor, Haas Lipót, Hönseh Dezsó, Nemethy Bertalan és Izsepy Istvánnak közbeszólásoktól sürün felbeszakitott beszéde után névszerinti szavazással elhatározták, hogy a Kossuth-szobrot nem helyezik a napi piac helyére, hanem az inzurgens szobor helyét, vagy a Wekerle-teret engedik át e célra. A napi piacon való elhelyezés mellett, vagyis a Kossuth-szobor bizottság javaslatát pártolták 24-en, ellene szavaztak 27-en. Így aztán tárgyalanná vált a bizottságnak az a javaslata, hogy a napi piac elhelyezése céljából a „Vörösökör” épülete vétessék meg a Borsihát mögött elterülő 27 hold földdel 192.000 ezer koronáért Windisch-Grätz herceg örökösétől. Hönseh Dezsó képv. tag indítványára azonban elhatározták, hogy a „Vörös ökör” épületét hajlandó a város 140.000 kor vételárát adni, ugyancsak Hönseh Dezsó indítványa folytán 31 szavazattal 2 ellenében elhatározta a közgyűlés, hogy a Chevra Khadisa régi kórház épületét és a hozzá tartozó telekért 56.000 koronát ad, míg a pénzügyi és posta palota részére hajlandó megvenni a Beresényi- és Korona-utca sarkán (ahol ma egy pince fölött domb ékeskedik) épületeket illetőleg telket 52.000 kor.-ért, ha a kereskedelmi miniszter a posta bérleteért évi 6000 korona, a pénzügyminiszter pedig a pénzügyigazgatósági hivatal bérletéért évi 13.000 korona bért fizet.

A névszerinti szavazással kapcsolatban a fölött is szavaztak, hogy a napi piacot áthelyezzék-e a „Vörös ökör” épület udvarára és e célra megvegyék-e a kérdéses épületet. 28 szö-többséggel ezt is elvetették.

Végül megbizta a közgyűlés a polgármestert, hogy egy dögegető-kemence felállítására iránt — 1000 kor. beszerzési ár erejéig — intézkedjék.

Este fél 7 órára járt már az idő, mire a „rendkívül” népes rendkívüli közgyűlés véget ért.

(Uj virilisek. Zemplénvármegye igazoló választmánya folyó évi szept. 23-iki ülésében tárgyalta a legtöbb adót fizetők névjegyzékének 1905-ik évre való kiigazítását és pedig a következő eredménnyel: *Kimaradtak a névjegyzékből* részint elhalálozás, részint adótárgy átruházás és adókevesbedés folytán: Hg. Windisch-Grätz Lajos, Rácz Márton, Sterk Emánuel, P. Tóth Sándor, Zákó Soma, Horváth Endre, Klein Sámuel, Kossuth Mihály, Révai Manó, Klein Dezső, Gay János, Kulín Ödön, dr. dr. Nyomárkay Antal, dr. Kolpaszky István, Ficker József, Szécsi Géza, Nyevezkey Pál, Németh Nándor, Bokor József, Wiczmány Tamás, id. Bajusz József, Veres Károly, Szép Gedeon, Korinkó János, Varjassy Ferencz. *Ezek helyébe felvették a névjegyzékbe:* Petrik János 1373 k. adóval, Nyomárkay Aurél 974 korona (bírói oklevél); dr. Kende Miksa 920 kor. (orvosi oklevél); Deutsch Adolf 855 kor.; Székely Elek 791 korona (ügyvédi oklevél); dr. Lengyel Endre 746 kor. (tudori okl.); Benkő János 733 kor. (papi okl.); Schultzs József 706 kor., Stépán Aladár 695 kor., Ehlert Gyula 614 kor. (gyógysz. okl.), Plenth Nándor 592 kor. (papi okl.), Fuchs Sámuel 585 kor., ifj. Miklós Béla 580 kor., Géczy István 566 kor. (papi okl.), Csuka Ödön 542 kor. (ügyv. okl.), Schvartz Mór 514 kor., Feldmesser Pinkász 491 kor., Rose Salamon 474 kor., Szaxun Izidor 472 kor. (papi okl.), Kovács Károly 435 kor., Lácay Elek 431 kor. (ügyv. okl.), Blumenfeld Emánuel 426 kor., Szedlák János 410 kor., Dombay Artur 410 kor., Kristóf Károly 398 kor. adóval.

(Választási mozgalmak a városnál. Ifj. Meczner Gyula főszolgabíróvá és Pilisy Béla szolgabíróvá történő megválasztása folytán megüresedtek Sátoraljauhely városnál az árvasz. ülnöki és rendőrkapitányi állások. Az árvasz. ülnöki állásért — mint már régebben is közöltük — hárman, a r. alkapitányi állásért hatan pályáznak. A legutóbbi képv. testületi ülés kimondta, hogy az alkapitányi állás minősítése tekintetében meghallgatja a v. közig. bizottság véleményét; az árvasz. ülnöki állás betöltése végett azonban már előterjesztést tesz a vm. alispánjának; ezen állásra egyébként, mint az előjelekből látszik a többség dr. Legeza János mellett foglal állást, s így megválasztatása több is mint valószínű.

(Bor és huszfogyasztási adók fizetése. A bor és huszfogyasztási adók és pótdadók, valamint a szesz pótdadók Székely Elek polgármester egy hirdetménye értelmében — a város házi pénztáránál lesznek fizetendők, az ezekre vonatkozó bárcák pedig október hó 6-ikától a városi pénztár udvarán elhelyezett fogyasztási adókezelési irodában fognak kiállíthatni.

HIREK.

— Október hatodika. Ma virradt ránk az aradi gyásznapi, október 6-ának szomorú, fájdalmas emlékezete. — Ötvenötödik futotta be azóta e nagy gömb a napkörüli pályáját, ötvenötödik köszönt ránk e bus, gyászszal teli időnek, kornak emlékezete. Az idő csak jár, rohanást rohan, távolodunk a nagy időktől, de az emlékezete nem csökken, megmarad az, s minél jobban távolodunk tőle, annál tisztábban alakulnak ki a nagy, lázas kor momentumai. Annál szentebbek előttünk, mert az idő meg-

tisztítja minden szennytől, minden idegen salaktól. A nagy nap, a vértanui halált halt 13 hős emlékeztetőnek megszentelésére nagyban készültek az egész országban. Ami városunk ifjusága is ünnepelt. A középiskolák tanulói és a többi iskolák is hagyományos kegyelettel ünnepeltek meg a szomorú nap emlékét.

Ily kegyeletes ünnepséggel ülte meg október hatodikát a róm. kath. főgyimnázium ifjusága. Fél kilenc órákor a kegyesrendiek templomában gyász istentisztelet volt, amely után az ifjuság a tanári kar vezetése alatt az első osztály termébe vonult, ahol megtartották az emlékünnepet. A Szózat eléneklése után Meczner Tibor VIII. o. t. az ifjusági önképzőkör elnöke mondotta el hazafias hévvel emlékbeszédét, majd az énekar alkalmi gyászdalt énekelt, amelynek elhangzása után Fábian Béla VI. és Moskovitz Menyhért VIII. o. t. szavalták el nagy hatással Ábrányi Emil két alkalmi költeményét. Az ünnepség a himnusz éneklésével ért véget.

— Egyházi hírek. Dr. Arvay-Nagy Bálint róm. kath. káplán Homonnáról Sárospatakra küldetett ki hitoktatónak. Helyét Cselényi István soóvári káplán foglalta el. Soóvárra Figula János helyeztetett át Mádról. Ezt az állomást Mayer Géza alszerpappal töltötték be. Moravec István tokaji káplán és Tartovics Lajos léhi adminisztrátor helyet cseréltek.

— Kinevezések. A Szabó György budapesti dohánygyári tisztviselő a sátoraljauhelyi m. kir. dohánygyárba a gyártási osztály vezetőjévé nevezetett ki. A m. kir. igazságügyminiszter Szondy István sátoraljauhelyi kir. törvényszéki díjnokot a nagymihályi kir. járásbíróshoz irnokká nevezte ki.

— Tanügyi kinevezések. A m. kir. vallásügyi miniszter László Lajos, Lászlóné Bejey Emilia tóketerebesi, — és Schidek Agoston, Schidekné Myxich Blanka torontálalmási állami elemi iskolai tanítókat, illetve tanítókat kölcsönösen áthelyezte.

— Szület. Elérkezett a szüretelés ideje. Szőlőhegyeinkre szállítják kifelé az üres szüretelő edényeket. Még egyszer ez évben megélelnének mindenfelé a hegyei tájak, vidám szedőleányok dala hangzik a szőlőkben. Elénkbe tárul az a vonzó kép, melyet Lévy József ösmert költő egy kedves költeményében oly szépen megénekel. A Hegyalján mindenkor híres, nagy szüretek voltak, különösen míg a filoksza bele nem kóstolt a borágba. A régi muzsika-szótól, leányok énekétől hangos nagy szüretekre ma is boldogan gondol vissza az, kinek része volt benne. Az idej must, mely már legnagyobb részben az új ültetések leve, ha mennyiség tekintetében nem is, de minőségre jóval felülmúlja a közel mult évek termését. Erről persze csak egy pár hét múlva lehet teljesen megbizonyosodni, mikor majd oly tüzes nedűvé válik, hogy tőle Noé apánk is tánra kerekedne. A jövő héten egyes szőlőkben már megkezdik a szüretelést.

— Főuri eljegyzés. Bassenheim-Waldbott Irma bárókisasszony, Bassenheim-Waldbott Frigyes báró, es. és kir. kamarás, a sz. német lovagrend diszlovagjának és neje, szül. Beust Hedvig báróné, csillagkeresztes hölgynek legidősebb leánya a szülői házban, a zemplénmegyei regézhuttai vadászkastélyban jegybe lépett Fürstenberges Gimborn Guidó báró, a porosz kir. kormány előadó tanácsnokával, 15. czredbeli tartalékos uhlános hadnagyal.

— Képesített tisztviselő orvos. Dr. Kondor Miksa sárospataki gyakorló orvos a tisztviselői vizsgát jó eredménnyel letette, mely alkalomból a tisztviselői állásra képesítettnek nyilváníttott.

— Népesedik a temető... A helybeli köztemető első nagy táblája a

temetőfelügyelő jelentése szerint megtelt, mire nézve Székely polgármester f. évi szept. hó 22-én kelt határozattal a következő intézkedések megtételére utasította a temető felügyelőt: „A köztemető első nagy táblájának első és második osztályú sírhely területét az 1876. évi XIV. t.-cikk alapján mai naptól 30 évre bezárom és utasítom a temető felügyelőt, hogy a második nagy táblát az első és második osztályú temetkezés részéről nyissa meg. E megnyitandó második nagy tábla díszsírhelyei azonban csak akkor lesznek igénybe vehetők, ha az első nagy tábla díszsírhelyei befognak telni. Utasítom végül a temető felügyelőt, hogy az első nagy tábla utolsó sírhelyének betöltését a törzskönyvben szabályszerűen feljegyezze, s úgy erről, mint a második nagy tábla megnyitásáról jelentést tegyen. Ezen bezárási rendeletet a temető felügyelő által vezetett nyilvántartási könyvbe feljegyzendő.”

— Tűz. Tegnap este 8 óra körül a tüztöltő őrtoronyban szolgálatot teljesítő őrsűrűn felcsapódó lángokra lett figyelmes. A tüztöltők a szivattyukocsival nyomban kivonultak a tűz irányába, a Torzsás melletti téglagyár felé, ahol Németh Nándor réjtjén bokrok és a sás égett. Munkájuk azonban nem volt, mert veszedelem egyáltalán senkit nem fenyegetett és a tűznek különben is csak árkolással lehetett volna gátat vetni.

— Öngyilkosság. Folyó hó 5-én hajnalban Tassó Mihály sárospataki származású, 39 éves, helybeli cipész mester a kis állomás közelében a 12. számú vasuti szelvényen a 3 óra 47 perckor a Kassa felé rohogó, ugynevezett petrezselyem vonat elé vetette magát, melynek mozdony előtti seprője a gyártelepi állomáson keresztül, egészen a javító-műhely épületéig vonszolta magával a szerencsétlen embert. Mikor a mozdonyvezető észrevette az akadályt, a vonat megállott és az öngyilkos férfi összeroncsolódott testét a sinek mellé fektették, ahol eszméletlen állapotban feküdt, később azonban magához tért és a körülötte állókkal beszélgetett is. Testéből egész darabot kiszakított a vonat és lábait a sinek mentén elszórt kavicsok összeroncsolták, csupán feje volt a legkevésbé megsérülve. Az első orvosi segélyt dr. Mandel József nyújtotta az öngyilkosnak. Tátongó sebeit bevarta és azután hordágyon a kórházba szállíttatta. Utközben a teljesen összetört testű ember kiszenvedett. Tassó Mihály egész éjjel mulatott s az átmulatott éjszaka után hajnalba a kis állomás felé indult azzal a szándékkal, hogy életének véget vet. Neje és két kis gyermeke siratja benne kenyérkeresőjét.

— Uj karmester. Komjáthy János a betegeskedő Znojemszky Gyula helyébe Fekete Oszkár karmesternek szerződött. A jóhírű karmester, Marthon Géza mellett hasznos tagja lesz a színháznak.

— Elegy-agar-verseny. A zemplénvármegyei agarász-társulat elegy-agar-versenyét 1904. évi október hó 29-én és következő napjain Gálszécsen tartja. Összejövétel október hó 28-án. Közgyűlés ugyanezen a napon esti 8 órákor a nagy vendéglőben. Versenydíj a társulat által adott 700 korona tiszteletdíj az elsőnek, a második agar tulajdonosa a tételek felét kapja. Tét 10 kor. f. v. f. Nem egyleti tag és versenyt nyert agar tulajdonosa kettős tételt fizet. Minden agar után ezenfelül 1 darab 10 koronás arany a vándor-díjra való nevezésért külön fizetendő. Ezen vándor-díj — védi Cseley Lajos — az elegy-verseny nyert agar tulajdonosnak adatik át, ki azt még háromszor egymás után köteles megnyerni, hogy végleg birtokába jusson. A vándor-díj tételeinek összege, mely annak, aki e díjat háromszor megnyeri, fog kiadatik: ma 1060 korona. Nevezni Dókus Gyula titkárnál október 27-ig és a helyszínén október 28-án esteli 8 óráig lehet. Október

29-én társas ebéd. A netalán szükséges szállások és istállóról Nemes Sándor társulati tag, gálszécsi lakos gondoskodik. Miután a versenyek nyilvánosak, névre szóló külön meghívót ki nem adnak.

— Bosszu. Sipesák Mihálynak, Sztropkó-Olyka község immár 27 év óta bíraskodó bírójának f. hó 2-án — mint arról tudósítanak — lovait a legelőről ismeretlen tettesek egy távol eső erdő részbe vitték s ott agyonbunkózták. A dolog személyes bosszu műve. A tetteseket a csendőrség erőlyesen nyomozza.

— Uj bankó. Az Osztrák-Magyar-Bank az ősszel új tíz koronás bankjegyeket fog kibocsájtani, mert a ma forgalomba lévő tíz koronások nagyon könnyen lehet hamisítani, s e miatt ma már tömördek hamis tíz koronás van forgalomba. Az új bankjegy lesz valami új találmányu titkos jegy, amelyet állítólag lehetetlen utánozni. Az új tíz koronás bankjegyek érdekesek lesznek még azért is, mert igen hosszukás alakjuk lesz. Csaknem címszalaghoz hasonlítanak majd az új, igen keskeny és hosszú tíz koronások. A mai papírpénzünknek elég szerencsétlen formájuk van, mert többnyire keresztbe is hajtjuk őket, s így aránylag nagyon hamar elrongyolódnak, míg a hosszukás amerikai papírpénzek, amelyeket mindig csak egy irányban hajtának össze és sohasem keresztben, igen sokáig épségben maradnak.

— A mezőgazdaság állapota. A földművelésügyi miniszter legújabb hivatalos jelentés szerint, a legutóbb megeredt esőzés kedvezett az őszi szántás és vetés megkezdésének, a cukorrépát és a takarmányrépát némely helyütt váratlanul följavították, a réteket és legelőket fölvidítette, úgy, hogy ha ezek nem is kaszálhatók, — de számottevő táplálékot adnak a marhának. A szálló országos átlagban közepes termést ad, minősége pedig igen sok helyen kiváló.

IRODALOM.

A „Vasárnapi Ujság” október 2-iki száma 27 képpel s a következő tartalommal jelent meg: „Péter szerb király megkoronázása” (15 képpel, a „Vasárnapi Ujság” kiküldött fényképezésének külön a „Vasárnapi Ujság” részére fölvevett fényképei után). — A belgrádi királynapok. Uti karcolat. Popovics V. Istvántól. — Költemények. Szabolcska Mihálytól és Szabó Sándortól — „A fekete fogat.” Mikszáth Kálmán új elbeszéléseinek első fejezete. — „Lóki Gáspár csodás története.” Elbeszélés. Irta Kisbán Miklós (képpel) Regénytár: „A birsai vándorlőrás.” Regény Irta Nagy Endre (képpel). „A varág.” Regény. Orosz eredetiből fordította: Ambrozovics Dezső (képpel) — „Magyarok Amerikában és a st.-louis-i békekongresszus.” Levél Saint Luisból. Zerkovitz Emilől (képpel). Gr. Apponyi Albert a magyar képviselőkkal a saint-louis-i ünnepélyeken stb.) — „Schweidel József tábor-emlékszobra.” (képpel) Mátrai L. György szoborműve után). — „Hodosy Imre bemutatója.” (képpel). — „A csáktornyai tanítóképezde jubileuma” (képpel) Zrinyi Károlytól. — „Az oroszok mcnekülése a vafankai csata után” (képpel). — Irodalom és művészet, Közintézetek és Egyetek, Sakkjáték, Képtalány, Egyveleg, rendes heti rovatok. A „Vasárnapi Ujság” előfizetési ára negyedévre négy kor. „Politikai Ujdonságok”-kal és „Világkróniká”-val együtt hat korona. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában. (Budapest, IV. ker., Egyetem-u. 4. sz.) Ugyanitt megrendelhető a „Képes Néplap” a legolcsóbb újság a magyar nép számára, félévre 2 korona 40 fillér.

Kiadótulajdonos: Ehlert Gyula.

Faeladási hirdetés.

Alulírott urad. hivatal közhírré teszi, hogy a csakanyi urad. erdőben kijelölt 4866 drb. vastag tölgyfa folyó évi október hó 16-án d. e. 10 órakor a pethő-szinyei urad. irodában zárt vagy szóbeli ajánlat útján a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett el fog adatni.

Becslés: ösztartalom 19553 ürméter tűzifa és 1281 ürméter dongafa; összérték 31629 korona.

A vételáron kívül 3 száztóli jutalék az urad. személyzet részére kifizetendő.

Bánatpénzül a vételár 10%-a leteendő.

Pethő-Szinye, 1904. október 1-én. U. p. Bőd. (Abauj-Torna megye.)

Özv. Gróf Forgách Sándorné ő méltósága urad. jószág-felügyelőse

Bidló Ignác,
urad. felügyelő.

PLOMBUS Co. New-York 104 E
106 Str.

PLOMBUS!

250,000 hálairát 1 év alatt!

Nincs többé fogfájás!
odvas fog!
bűzös száj!

Fenti betegségeknek előidézői kétségtelenül az odvas fogak. Ezen remek amerikai szer, ezen kínos és kellemetlen szenvedéseket

azonnal megszünteti!

„Plombus“ szal mindenki maga plombirozhatja fájdalom nélkül és hihetetlen egyszerű módon

odvas fogait!

„Plombus“ ne hiányozzék egy háznál sem, az egyszerű csekély kiadás százszoros kamata: a nyugalom. A fogfájdalmakban szenvedőket tehát saját érdekében felhívjuk, hogy rendeljék meg ezen valóban remek házi-szert, mely az amerikai élelmesség netovábbja!

Ara egy adagnak, mely 5-6 odvas fogakra elegendő, használati utasítással 2 korona. 2 kor. 10 fill. előzetes beküldése után bérmentve bárhová. Megrendelhető egyedül a Magyarországi képviselőtől, melynek czime:

„Plombus“
szétküldés, Pászto, Heves m.

Bérbeadó

5 világos és tágas pinczeszoba.
Czim a kiadókivatalban.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a felszámolás alatt álló „Tokaj-hegyaljai cognac-gyár részvénytársaság“-nak 83,598 korona értékű kétes követelése a Sátoraljaujhelyben, 1904. évi október hó 12-én délelőtt 9 órakor megtartandó nyilvános árverésen el fognak adatni a következő feltételek mellett:

1. A részvénytársaság az eladás alá kerülő követelések valódiságáért, fennállásáért és számszerű mennyiségéért semmi néven nevezendő szavatosságot nem vállal.

2. A követelések csakis együttesen, készpénzfizetés mellett és a legtöbbet ígérőnek fognak eladatni.

3. Az árverés érvénye a sauhelyi kir. törvényszék, mint kereskedelmi bíróság jóváhagyásától tétetik függővé.

4. Az árverés Juhász Jenő ügyvéd, felszámoló bizottsági elnök irodájában fog megtartatni, a hol a követelések jegyzőke bármikor megtekinthető és másolatban is kivethető.

Sátoraljaujhely, 1904. szeptember hó 24-én.

Fejér Zoltán,
kir. bir. végrehajtó.

Első sauhelyi és nyirvidéki hordógyár

Sátoraljaujhelyben

Nyiregyházán

Rákóczi-utca a hidon túl.

Zöldség-tér 9 szám.

Alapított 1890. évben.

Van szerencsénk a n. é. közönség, tűzoltó-egyesületek és községek b. figyelmébe ajánlani a tetemesen megnagyobbított

hordógyárunkat

hol hordók, szüretelő edények, kádak és minden e szakmába vágó munkák a legkitűnőbb minőségben a legjutányosabb árak mellett elkészítetnek.

Továbbá mindennemű javításokat pontos és gyors kiszolgáltatás mellett elvállalunk.

Midőn még megjegyezzük, hogy gyártmányainkhoz elsőrendű hegyi tölgy vagy fenyőfát használunk, a n. é. közönség becses megrendelését kérve vagyunk

kiváló tisztelettel

Első sátoraljaujhelyi hordógyár.

Csak kérjen
„GLOBUS“-
tisztító kivonatot mint az alant

lévő rajz mivel számos értéktelen utánzat lesz ajánlva

FRITZ SCHULZ jun.

Actiengesellschaft
Leipzig u. Eger.

Hirdetések

jutányos áron felvételnek a
kiadóhivatalban.

Eladó

2 és fél holdas szőlő Toronyán.
Bővebb felvilágosítást ad: Buday Zádorné Budapest, Aréna-ut 21.

1400/1904. végr. szám.

Árverési hirdetés.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a sauhelyi kir. járásbírósnak 1904. évi V. I. 488/1. számú végzése következtében Dr. Lichtenstein Jenő ügyvéd által képviselt Baum Mór javára, Bárczy Benedek sauhelyi lakos ellen 150 korona s jár. erejéig 1904. évi augusztus hó 9-én fogatosított biztosítási végrehajtás útján felülglalt és 928 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: házi butorok, nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a sauhelyi kir. járásbíró-ság 1904. évi V. I. 488/4. számú végzése folytán 150 kor. tökékövetelés, ennek 1904. évi február hó 15. napjától járó 6% kamatai, 1/2% váltódíj és eddig megállapított költségek erejéig Sátoraljaujhelyben alperes lakásán leendő eszközésére 1904. évi október hó 7-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Sauhelyben, 1904. évi szeptember hó 23. napján.

Fejér Zoltán,
kir. bir. végrehajtó.

Kereskedők és iparosok b. figyelmébe!

HIRDETÉSEK

a jövő 1905. évre szóló huszonkettedik évfolyamot elért

ZEMPLEN NAPTÁR

számára

f. évi október 15-éig felvételnek kiadóhivatalunkban, főtér 9. sz.